

PHU - TRƯƠNG TIẾNG - DAN

Nghé gì vòn ít lời nhiều?

Cái gì mày muôn, thương dà
dưa cho mày, nhưng mày phải
xuất cái giá trị! Người đời sờ
đi khò khoa trong suối phản đầu
về sự sống, chính vì đều buộc
phải xuất giá trị nói trên, giá
trí tức là nói làm gì phải có
vốn.

Ở xưa ta có câu người ta thường
nói: « Xoa xoa ít vốn nhiều
lời » (1), không rõ có thật vậy
không, chờ ở đời mới thấy theo
cái vò vĩnh, hình như có
lâm ngã không cần vốn.

— Nghe gì? có phải nhà buôn
đại lý không?

— Không, nhà buôn đại lý cứ
lành hàng & các tiệm lót đem
về bán lại lấy lời nhiều ít và ăn
huê hồng, cái gì bán không chạy
thì trả lại, cần gì vốn. Song cũng
phải mở một cửa hàng, phải có
tủ kinh để bày hàng, lại phải
có tiền đặt trước người ta mới
cho lanh hàng, không vốn làm
sao được, duy vốn ít đấy thôi.

— Vậy thì làm việc từ thiện?

— Cũng không phải! Làm việc
từ thiện, tuy là quyền của các
nhà hàng tôm, nhưng mình cũng
phải tờ chửi cuộc này cuộc nọ,
phải nhò nhà báo oai động, phải
làm quảng cáo, cũng phải có vốn,
công khò khòe kia tức là vốn
hở gi.

— Ờ phải rồi, làm chính trị
không cần vốn.

— Cũng không phải nốt.

— Sao bác nói không phải?

Thứ xem nghe chánh trị ở xứ
minh. Ngày xưa học chuyệ Tàu,
không cần biết đến việc trong
nước mình là gì, mà chỉ cần lên
cái ghế quan là triều, bám, tư,
chiếu, cho đến việc luật, kêu án
xử kiện, có cái gì là không thạo,
vốn ở đâu? Còn ngày nay theo
một vào mình, lại càng tiện
hơn nữa. Trừ một số thực tâm
rất hiền ra, còn thì bình nhật
hoặc làm nghịch thâu hay là viết
thuở viết mướn lúc, mất kh'ng
thấy tình trạng trong dân trong
nước thế nào, tay không cầm
đến quyền sách chính trị, nói
cho đúng thì cái môn học chính
trị, tuyệt giao với họ từ lâu náo
kia, mà đến khi có cái hứng
lâm chính trị, thì ra ứng cử
đàn biếu, hay vào chua hoi
đóng, hoặc có kim tiền thê liệt
burén lèo ghổ quan.., thô thi
hỏm qua là người ngoài cửa
nhà chánh trị, mà sảng bùa nay
đã là một tay đánh vong, vi
nước vi dân, rồi Bác bảo cần
gi mà phải có vốn?

— Chết chua! anh nói thế thiệt
là con cho cái nhà chánh trị!
người ta phải tốn cái công học
bồi, nghiên cứu, xem xét lich
duyệt nay no chớ...

— Não đâu?

— Vận động ứng cử phải có
tiền mua phiếu, phải chạy vạy
này nọ, làm được quan cũng
phải lòn cửa trước, chui ngò
sau, phải có vật gì « hot », nhà
quyền qui. Viết cái chương trình
« công lợi công ích, hay đọc bài
dit-eus, phải thuê nhà khép kín,
thuê nhà báo đăng bài tán hào,
còn đóng ô-tô đi nơi này nơi
khác để mua lồng... Vốn phải tốn
nhieu, chờ phải không, đâu, mà
anh tưởng thế!

— Vậy thì thứ gì ít vốn nhiều
lại?

— Duy cái nghe vòn ai, viết

(1) Lao xao nói cái gọi là thạch, nói thi
giá đồng xuong, một thứ rong biển gọi là
rua cua, người ta nấu ra đón ăn rất trong,
giúp mato trắng.

văn quốc ngữ là ngày nay, là lì pán
nhieu lời.

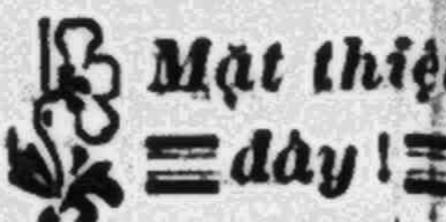
— Văn quốc ngữ cũng cần
phải học nhớ.

— Chẳng gi. Học que quét đánh
văn được, có khi không có cái
bảng « R-i-m-e ». Kém vài bộ tiêu
thuyết mồi quỷ 8, 8 hào, lại
xin một ít béo cù dà xem, rồi
lượm lặt một ít tài liệu Âu-Mỹ
và những món hợp thời để banh,
banh vợt từ thời, pha một ít
mè « khoa học, triết học, lao
dộng biêu dân vào », thò là dù
tài liệu một nhà văn sĩ tên thời
rồi.

Còn nói gì viết văn cứ theo
cách « mưu đầu heo nấu cháo ».
nước là khuấy hò. Hán-học Tàu
bợc mỗi thứ không được một
năm, mà bài văn thì kéo dài đầu
Ngô minh Sở, râu ông Giap cầm
vào cầm bả A cùng mèo kẽ, cứ
việc mực bẩn giấy trắng. In ra
là vẫn rồi. Lại một lối nữa là
lùi dâng bài báo, như có ngại
ho nói mình cù bi, thi nêu mấy
chữ (xem qua các báo, lục mày
mà không dạng Thò là nhà
hàng Quốc ngữ rồi, còn đợi
vốn gì nữa. — Ủ, có thời!

Học Văn

— Còn nói gì viết văn cứ theo
cách « mưu đầu heo nấu cháo ».
nước là khuấy hò. Hán-học Tàu
bợc mỗi thứ không được một
năm, mà bài văn thì kéo dài đầu
Ngô minh Sở, râu ông Giap cầm
vào cầm bả A cùng mèo kẽ, cứ
việc mực bẩn giấy trắng. In ra
là vẫn rồi. Lại một lối nữa là
lùi dâng bài báo, như có ngại
ho nói mình cù bi, thi nêu mấy
chữ (xem qua các báo, lục mày
mà không dạng Thò là nhà
hàng Quốc ngữ rồi, còn đợi
vốn gì nữa. — Ủ, có thời!

Mặt thiết

day!

Lương tâm với việc
bản phận

Nếu gặp ai mà bảo rằng: Anh
người không lương tâm, làm không
hết việc bản phận... tôi họ đã tựn
một phùng mang mà cùi, lại có khi
gây giờ mang trả lại nữa. Vợ
má thử xét về thực tế, thi nhiều
khi thấy cùi nói kia lại đúng, nhất
là một vài người làm chủ mờisô
não:

Một thằng giáo kia, ở nhà thức
suốt đêm, không phải thức soạn bài
mà chia bài, đến buổi ra dạy, mới
nhớ mới mờ, chấm ve mực lớn
ve son, báo tên học trò lên bảng
vết, ôn lại bài trước. Rồi tha hồ
cho trò cùi ôn, thay ngái!

Bép hào cường ný thê hiệp đèn,
lắng ta oán đến tai quan trên, quan
phai thằng đê về làm án kết. Tháng
đêm dồn lồng, đê có người nhà hóc
hào cường ra đèn rước về kèo,
rayu ngon liếc hồn, bên cạnh đèn
tèn, tha hồ cho thay làm án kết,
cùi hóc hào kia làm sân mà thay
chỉ kg vào cũng nên... án kết xong
đêm cùi ôn mối oan khuất.

Kết so máy việc đê dà thay sự
không lặn lặn với việc bản phận.
Vợ má al chí trích lại làm kê bị
linh nghỉ đúng báo!

Trúc-Chi

TUYỆT MỚI CHỐ CÒN GI

Sớm mai ta dì dạo dồng, thay
con cua bò, dơ càng... a.

Ngày chủ nhật, bên cạnh bàn
giấy trong một căn phòng, cậu
B nằm trên cái ghế dài, ngâm
ngáu câu thi trên.

Thi của ai? Chinh bài thi của
cậu mới viết theo kiểu thi mới,
mà cậu vừa ngâm vừa dâng ý, tự
khen là tuyệt diệu.

Cóp! copy! Tiếng gõ cửa nhẹ
nhẹ, tuồng như cậu đương say
mè với bài thi tuyệt tác đó nên
không nghe tiếng gõ cửa mà
cậu cứ ngâm... con cua bò ..

Cốc cạch! cốc cạch! tiếng gõ
cửa càng mạnh.

Tiếng ngâm thi ngừng cậu
đứng dậy bước lại mò cửa.

— Chào thay, thay có chuyện
gi dì lúa trời nắng dữ vay? Thay
X. là thay giay cậu ngày trước.

— Cậu bò nhà bạn chuyện gì
mà tôi gõ cửa mài không thấy
mở.

— Thưa, có việc gì đâu, cháu
nghe tiếng gõ cửa thi mò liên
kinh mà.

— Mào, thi cậu ngâm sao gì mà
không nghe tiếng gõ cửa ta chờ
mái gần 20 phút bò lận?

— Có thô bà, vật không dấu
gi thiay, bùi mai cùi cháu mới
xúe cánh làm được bài thơ mới,
vì bài thơ hay quá nén mè,
ngâm say mà không nghe tiếng
gõ cửa, xin thay thứ lỗi.

— Thứ tha gi, bài thơ mới thô
nào đọc cho nghe cái đã.

— Vâng, mời thay ngồi uống
nước, cháu sẽ đọc.

Cùng ngồi uống nước trà, cậu
B tiếp:

— Cháu mới thừa hứng làm
được bài thơ, tự lấy làm hay,
may có thay lại thường thường
cùng cháu, cháu biết bao! cháu
xin đọc cho thay nghe:

— Sớm mai ta dì dạo ruộng,
thấy con cua bò, dơ cái càng
cập bụi lúa.

— Vô nhà, chò con gà buoi đồng
rất hót cạnh sân.

Mè dì nấu cơm dưới nhà bếp,
nghe là con ở rán.

— Đá trusa mà chưa thấy đòn
cơm.

— Bụng dòn, ngồi ngáp như đứa
say.

Đã thấy xem bài thi có thay
vì biết bao!

Phải, bài thi anh mới thiệt,
bao nhiêu thi hào đồng láy
xưa nay, it ai có được bài thi
tuyệt tác như thế; mà hay nhất
là cái đặc điểm thi thiên, không
chứa theo khuôn, kiêu, niêm,
vận bùi buộc, cậu cùa bò gá
bươi, tỏ đượ tinh thần thiên
của nhà thi sĩ.

Cậu B được lời khen lại càng
tò bộ dâng ý.

Trưa khai ra vỡ, thay X. là
cậu không hiểu lời khen của
minh, nói thêm: Tôi có việc cần
nói với anh, nhưng bùa sau:
bùa này anh đương say thi mới
thôi đê nói chuyện « thi ».

— Vâng, thay có giay gì?

— Bài thi anh làm đê mới
thiết nhưng chưa nên tuyển bùa
lúc nay:

— Thưa, vì sao, Hiện nay
người ta đương buông thi mới,
mà không tuyển bùa còn đợi
ngày nay?

— Anh hay đợi, đợi ngày nay
mà xã hội, loài người, ai cùi nhá,
cùi ra nút vào ròng, gặp viên đá
hay cùi cùi gù mèa cùi một mèa
khôn khan, vò bò hò lò, gác bát,
chết bù lại một khóm, mà phó
với đời rằng: đó là cái nhá tôi
làm theo kiểu mới một cách
kiến trúc đặc biệt, không theo
theo khuôn kiểu nào, cho là có
về mè thuật...

Ngày ấy anh công bố thơ anh
ra, thi Tagor thành thi « An-đé
Mô thieh » thi Béch-thoại ở
nước Tàu, cũng tên anh làm
thi, anh sẽ chiếm giải thi bá
quang quan cả thế giới.

— Thay nói thay biết ngày nay?

— Anh hay yên tâm thi, thi
tôi sao... X.

MỘT LỄ KẾT HÔN CHO 57 CẶP VỢ CHỒNG

(Tập đoàn kết hôn lần thứ nhất ở Thượng-hải)

Người Tàu nay đã có lối
engong, như người Mỹ. Kết
hôn là một cái lễ giao mồi hạnh
phúc cho một đời của đôi
trai gái, mà cũng là cái nền
tinh thần hạnh phúc trọn đời cho một
gia đình. Hiệp cá nhân thành
ra doanh thê, xã hội, hiệp gia
định lại thành quoc gia. Vậy là
có thê nói: Kết hôn là giao
nền hạnh phúc cho đại đa số
quốc dân, cũng không phải là
quá đáng.

Kết hôn, từ xưa đến nay,
đông tây, ở đâu tùy theo
tục quen xú ấy, không phải
là chuyện mới lạ, & phương
đông theo lối giáo xưa lưu
truyền, rất là phiền phức,
nào náp thê, nghinh hôn,
chọn ngày chọn tuồi, v.v.
lẽ nay lẽ nọ, lầm nhả vì
kết hôn mà hối nhả. Cái lối
phiền luy ra hoa ấy đã không
thích với đời mới này, nên
gần đây vẫn đề « cải lương hôn
thứ » đã ứng thời thế mà xuất
biện.

• Hôn thủ cái lương », ai
cũng nhận là vấn đề triết thời,
song chỉ nói: tự do kết hôn,
không theo lối giáo bó buộc
xưa, cũng kết hôn de ái tình,
không kè tiền của v.v. đều là
nói trong phạm vi 2 người,
nghe là đôi vợ chồng ưng
nhau lấy nhau; tuy ở Âu Mỹ có
đặt sở « giới thiệu hôn nhân »
mà vẫn chưa thoái ra cái phạm
vi 2 người. Nghĩa là đôi
nghe là đôi vợ chồng ưng
nhau lấy nhau; tuy ở Âu Mỹ có
đặt sở « giới thiệu hôn nhân »
mà vẫn chưa thoái ra cái phạm
vi 2 người. Nghĩa là đôi

1) Người chứng hôn lên đèn.

2) Người chủ hôn và người
giới thiệu (như mối dong)
vào ngồi chỗ đã định.

3) Người kết hôn (trai gái)
vào nhà thờ.

4) Đội âm nhạc đánh.

5) Người kết hôn đứng vào
địa vị đã định.

6) Hát bài Quốc ca.

7) Tự nghi xướng tên.

8) Người kết hôn làm lễ.

9) Người chứng hôn phát
chứng thư và vật kỷ niệm.

10) Tạ ơn người chứng hôn.

11) Thị-trưởng đỡ huân từ.

12) Cảnh-trưởng đọc huân từ.

13) Tấu nhạc.

14) Lễ thành.

Lực trích lời huân từ của Thị-
trưởng Ngô-thiết-Thành

« Vợ chồng là nền tảng nhau
luôn, gia đình là nguồn gốc của
nhà hộ. Lễ xưa có mè ướt,
còn nắp thê, vẫn danh v.v. quan
trọng là giường nào. Ngày nay
hoàn hảo giao thông, phong tục
đổi mới, Lễ phiền phức xưa đã
không thích hợp, cần cải lương
lại cho hợp thời. Bản-hi có
sáng ra lệ « Tập đoàn kết hôn »
quan địa phương nhận

lấy chức trách, chính vì lẽ ấy.

Lần này là lần đầu tiên,
kè người kết hôn tham gia
là 114 người, (57 đôi), do Thị-
trưởng và Cảnh-trưởng làm
chứng nhận. Vậy chúng ta
phải cho là việc mới, lại một
việc cải cách có thực tế.

Cách diễn tập

Đều liên thay đổi lè vào, S

Mê tín với khoa học

Sao gọi là « mê tín »?
Trả lời câu hỏi ấy không phải là
để. Vì mê tín không phải là một vật
nhứt định không thay đổi. Theo
người ta thường nói: cái gì không
phải khoa học, không phải triết học,
ký là mê tín; Song khoa học
và triết học mà ở trong cũng làm
dùi tự hỏi lấy, tự trả lời lấy, mà giài
quyet chưa xong; ngày nay đang
nằm trong trạng huống ấy, ngày mai
cũng thế; cái gì là khoa học? cái
gi là mê tín? Thiết chưa có cái
phê chuẩn gì đích xác cả.

Vì như người đời xưa nói mặt trời
ở trên trời, cũng như con mèo ở
nơi người, là con mèo, thòi, nên
quanh năm bốn mùa, thường sáng
sau lùa luân luân. Sau lùi ông Cach-
Loi-Ly nói: « phia trên mặt trời có
vết den, v. cáo mè ô ôn cái răng :
Thùn khai nào lại có bệnh con mè !
Kết nối mặt trời có vết den là yêu
ngõi lửa phobia người v.v. Cứ như
ngày nay xem xét, thi câu nói mà
ngày trước gọi là yêu ngõi (mặt
trời có vết den), đã thành sự
thực rõ ràng, mà những câu nói
ngày xưa gọi là chảo lý, ngày nay
trở thành ra mè hìn. Thế thi những
đều mà này gọi là chảo lý đó, biến
đều ngày sau lại không trở thành
đều mè hin.

TAM-TIỀN KIỆN-TỊNH

BỐ - THẬM

Trí : Thận-hư, Mộng-tinh,
Đi-linh, Hoạt-linh

Xe lửa di không nghe tiếng
Trong các cơ khí ở đời mới này, xe lửa là một vật sáng tạo có công to trên lịch sử tiến bộ của khoa học, song còn có một điều khuyết điểm mà các nhà khoa học chưa tìm ra cách làm cho hoàn thiện, là xe chạy còn có tiếng kêu rầm, lại rung động lắc lắc, hành khách rất lấy làm bất tiện.

Gần đây ở nước Áo mới phát minh một thứ xe bốn bánh di không nghe tiếng. Xe này có quan hệ trong công gióng như xe điện, ngoài làm kinh a lưu truyền, bách xe bao lớp cao su rất dày. Lúc xe chạy nghe troa chuỗi không có tiếng làm gi cả.

Taxe này dài 75 thước, nặng 34 tấn, máy phát động có lực mồi lục, xe chạy một giờ 70 dặm, uy di man mà bách cao sa cũng không hư hại gì.

Hành khách di xe này ai cũng lấy làm thích, đã không nghe tiếng, lại nghe được yên không lắc nữa.

Khoa học mà cứ lo làm việc ích lợi như thế, không hơn chép tạo ra để giải người hay sao?

TAM-TIỀN

BIỂU-KINH

Trí : Bán-bá kinh-nghẹt
không-dịu

Chuyên trị dân bà con gái kinh nguyệt không đều, tháng mai không chậm, tháng có tháng không, có khi đến ba tháng lại mới thấy một lần. Hết có người đến kinh phát són, nhức đầu đau bụng, chóng vánh, mệt mỏi, rồi dần dần da vàng tóc xùa, trong bụng thường có những hòn buýt như quả lilo. Dùng thuốc này có thể tiêu trừ được các bệnh, làm cho kinh nguyệt đều đặn. Tự khắc huyết xấu hóa tốt. Ai đã dùng qua càng đều khen ngợi và công nhận là món thuốc ôn kinh quý nhất cho chị em bạn gái.

Mỗi ve 1\$00 — Nửa kg 5\$00

TAM-TIỀN

KIẾN-NHI

Phương thuốc này chuyên bồi cho trẻ con cựu kỳ là bay, trẻ nào đã dùng được ba ve thì thấy khỏe mạnh là thường, các trẻ sau khi bắt cứ bị bệnh già là khỏi rồi mà dùng thuốc này sẽ thè làm cho kinh nguyệt đều đặn. Cứu cho bé liên hoa được mạnh mẽ, giúp cho gan tốt chống nôn óc. Thời là phương thuốc chí bảo cho trẻ con. Trẻ tri các chứng cảm đều rất tốt. Không cần phải khoe khoang nhiều về thuốc này, bùa-diem sẽ in hình nhưng sẽ truất và sau khi dùng thuốc này ta thấy nó đã các ngài xem mới rõ.

Mỗi ve 1\$20 — (còn dài 1/2) — Bán tại :

SINH-HUY-DƯỢC-BIÈM, 59, PHÒ GA, VINH
Đại lý ở Huế, Văn-Hoa 87 Paul-Bert
Mr Phan-Thi-Lộc rue Tafforsin Đại-ly ở Vientiane

MÊ TÍN VỚI KHOA HỌC

(Tiếp theo trang trước)

1. Bởi chứng bệnh

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng do thần kinh kích thích mà sinh ra. Thần kinh chịu kích thích một cách quá mạnh mà cảm giác ta không phân biệt, các thứ thần kinh rất phức tạp: Thần kinh thính-sensor kích thích bởi mình thấy vật này vật nọ. Thần kinh nghe có màu nõi mũi kia, đều do ai cũng biết cả. Như người nào có thần kinh bị bệnh đã sán, Ta biết người ấy là phong điên, bệnh còn cay thì không khác chi người bình thường. Thần kinh những người ấy sai cả mục thường, có hỏi không có sự vật ở ngoài kích thích, mà ta người ấy cũng sinh ra những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

cường mạnh, sức quan sát không đủ,

thì người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có thần kinh bị bệnh đã sán, Ta biết người ấy là phong điên, bệnh còn cay thì không khác chi người bình thường. Thần kinh những người ấy sai cả mục thường, có hỏi không có sự vật ở ngoài kích thích, mà ta người ấy cũng sinh ra những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.

Mỗi cảm giác của chúng ta, cái gì cũng biết cả. Như người nào có

những cảm giác khác nhau. Trong lúc bấy giờ là không rõ ràng: Ai-cập ở vĩ nhiệt đới, lại là đất sa mạc, người ở xứ ấy về sự sinh hoạt rất cẩn mua, nên sự cầu mua & Ai-cập phát sinh rất sớm. Các thức cầu mua & Hồi giáo bấy giờ không có khả năng, thi người ấy lại là mèo tên hơn.